

Deixi-ho córrer, senyor Acebes

Editorial, El Periódico de Catalunya, 13.04.07

Les primeres sessions del judici per la matança de l'11 de març del 2004 a Madrid van fer que trontollés amb una desconcertant celeritat la teoria de la conspiració, minuciosament construïda durant mesos per alguns mitjans de comunicació nostàlgics del PP sobre la base d'informacions falses, mitges veritats i simples deliris. Tal conjectura pretenia fer creure que els atemptats d'aquell fatídic dia van comptar amb la participació d'ETA i que van ser perpetrats, mitjançant fosques connexions que arribaven fins als socialistes, amb l'únic objectiu de fer fora el PP del poder.

Posteriorment, altres testimonis en la vista oral van demostrar fins a quin punt el Ministeri de l'Interior tenia la guàrdia abaixada davant l'amenaça del terrorisme islamista. I ara, en una nova tanda de declaracions de testimonis, queda de manifest que el Govern de llavors va intentar enganyar els ciutadans en aquelles jornades preelectorals carregant les culpes sobre ETA quan tenia proves suficients per saber que els autors de la massacre formaven part d'un grup vinculat a Al-Qaida. La mateixa tarda de l'11-M, alts càrrecs policials ja van apuntar l'autoria islamista, malgrat que els ministres d'Aznar van mirar de crear dubtes amb l'impresentable objectiu de salvar la cara a les urnes.

Tot plegat conforma una cadena de despropòsits en què el primer responsable polític és el llavors ministre de l'Interior, Ángel Acebes. Encara que la majoria dels espanyols no van donar credibilitat a la versió governamental i van enviar el PP a l'oposició, les culpes per intentar enganyar la ciutadania encara s'han de substanciar. És Acebes, actual secretari general del PP, el primer que ha d'assumir les responsabilitats. Sempre s'és a temps de rectificar, però una vegada escoltades les declaracions d'ahir de l'exministre sembla improbable que ho faci i l'única sortida honrosa que s'entreveu és que deixi el primer pla de la política.

Perquè el pitjor per al PP encara ha d'arribar. El desenvolupament del judici fa pensar que la sentència deixarà absolutament clar que ETA no va tenir res a

veure amb l'11-M. Llavors la direcció del partit haurà de corregir el rumb i prendre una decisió sobre l'home a qui en aquells terribles tres dies li va tocar donar la cara davant d'una ciutadania commocionada i va ser un mal prestidigitador, un ministre que passarà a la història per no haver sabut calibrar l'amenaça islamista.